

Westrom: plek waar mensen 'gewoon' werken

INTERVIEW 50 JAAR SOCIALE WERKPLAATS

Door Angela Janssens

Westrom bestaat vijftig jaar. Een begrip in Roermond en omgeving. Sociale werkplaats. Bedrijf voor mensen met 'een afstand tot de arbeidsmarkt'. Beschermd plek voor iemand die geen werk kan vinden bij een 'gewone' baas. Veel mensen hebben bij Westrom een baan gevonden die hen trots maakt.

‘Ik mag het werk gelukkig in mijn eigen tempo doen’

Marc maakt xylofoons. foto's John Peters

Naam: Marc Gijsberts

Woonplaats: Posterholt

Functie: maakt xylofoons

Ik werk bij Adams.” Marc Gijsberts is er maar wat trots op. Xylofoons maakt hij. Nou ja; hij is verantwoordelijk voor een onderdeel van dat instrument. Marc zorgt ervoor dat het leerwerk overal netjes op de instrumenten wordt geplakt. „Iedereen heeft zijn eigen taak bij de xylofoons”, zegt hij. „Wat ik doe, is precisiewerk, maar ik mag het in mijn eigen tempo doen. Bij Adams hebben ze liever kwaliteit dan dat het werk allemaal snel wordt afgeraffeld.”

Plaatjes

Toch worden er in drukke tijden elke dag twee tot drie pallets met xylofoons geassembleerd door Marc en zijn collega's. Als het wat rustiger is, gaat het toch nog altijd om twee tot drie pallets vol xylofoons per week. „Veel? Adams levert ook wereldwijd”, klinkt het beslist. De xylofoons worden grotendeels bij

Westrom in elkaar gezet, behalve de plaatjes waar daadwerkelijk muziek uit komt. Marc: „Die doen ze bij Adams zelf, want die moeten natuurlijk ook goed afgesteld worden zodat alles mooi klinkt.”

Cursus

Ooit heeft Marc nog voor een reguliere baas gewerkt, vertelt hij verder. Een tentenbouwer. „Maar ik heb lichamelijke klachten en een licht verstandelijke beperking.” Even moet hij denken hoe die ook alweer precies heet. „Licht autistisch, ben ik. Maar hier bij Westrom zit ik op mijn plek. Ik kan in mijn eigen tempo werken, gezellig kletsen met mijn collega's en soms wat gein trappen, samen. In het reguliere bedrijfsleven zit er te veel druk achter voor mij.” Bij Westrom zitten ze niet de hele dag bij Marc op de vingers te kijken, wil hij maar zeggen. Hij heeft het prima naar zijn zin bij Westrom en is zelfs van plan om binnenkort een cursus te gaan volgen, zodat hij straks ook elektrische palletwagens mag bedienen. „Ik kom elke dag met plezier naar mijn werk en heb nooit slechte zin”, zegt hij. „Nou ja; behalve als ik een nacht slecht geslapen heb, dan.”

‘Iedereen wordt als een volwaardig mens behandeld’

Voorwerkster Marie Louise Nesselaar is met haar team bezig met de broodtrommels voor de Action.

Naam: Marie Louise Nesselaar

Woonplaats: Roermond

Functie: voorwerkster

Ze is 35 jaar geleden begonnen in de fabriek – toen nog in Echt – waar ze strijkplanken in elkaar heeft gezet. Eigenlijk zou Marie Louise de zorg in gaan. Daar heeft ze voor geleerd. Stages gelopen, ook. Als uiteindelijk blijkt dat haar lichaam het zware werk in de zorg niet aankan – ze heeft onder meer een zwakke rug – komt ze bij Westrom terecht.

In eerste instantie is dat wel even slikken voor Marie Louise. Ze heeft bij één van haar stageplekken gezien dat sommige collega's een beetje neerkeken op mensen van Westrom die in het gebouw kwamen poetsen.

Dan werd gezegd: 'Die werken 'maar' bij Westrom'. Zó onterecht. Maar ach, in die tijd werd zo iets wel vaker geroepen. Vooral door mensen die niet beter

wisten.

Boterhamtrommels

Marie Louise voelt zich binnen een week echter al helemaal thuis bij Westrom en dat is altijd zo gebleven. „We hebben allemaal wel iets, maar iedereen wordt hier als een volwaardig mens behandeld en dat voelt fijn. Ik ben gewoon blij dat ik werk heb. Als voorwerkster leid ik nu een klein ploegje dat boterhamtrommels van de Action aanpast. Die waren niet helemaal goed.”

En zo heeft Marie Louise al ontzettend veel verschillende dingen gedaan. Kinderstoeltjes van Maxi-Cosi assembleren, fietsen maken, regenpijpen in elkaar zetten, draaiknoppen voor autostoelen maken, ballen oppompen; het is allemaal voorbij gekomen.

Gekken

„Als ik vroeger aan mensen vertelde dat ik bij Westrom werkte, zeiden ze weleens ‘Och, bij die gekken’. Dat slaat nergens op. Westrom is een gewoon bedrijf waar mensen gewoon in hun eigen tempo mogen werken. Mensen die bijvoorbeeld in een rolstoel zitten, moeten vaak veel meer moeite doen om te kunnen werken dan iemand die gezond is. Hier bij Westrom wordt er trouwens ook voor gezorgd dat deze medewerkers niet té hard werken. Soms protesteert het lichaam nou eenmaal.”

'Ik heb gehuild van blijdschap toen ik contract kreeg'

Alexander Tobben wil een cursus volgen en dan is hij officieel voorwerker van de 'afdeling doosjes'.

Naam: Astrid Snellen en Alexander Tobben

Woonplaats: Roermond

Functie: doosjes vouwen

Astrid en Alexander hebben allebei gehuild van blijdschap toen ze hun contract kregen bij Westrom. Astrid, die in 2010 drie TIA's achter elkaar kreeg en sindsdien nergens meer aan de bak kwam, vertelt: „Ik ben ontzettend blij dat dit bedrijf bestaat en dat ik hier elke ochtend dozen voor onder meer UPS kan vouwen.” Na die drie TIA's wilde Astrid gewoon weer aan het werk. „Ik heb me jarenlang suf gesolliciteerd, maar niemand wilde me nog hebben. Ik heb voorheen altijd voor uitzendbureaus in het magazijn gewerkt. Maar dozen vouwen, wat ik nu doe, past bij mij. Ik ben terughoudend, kijk de kat uit de boom en vind het fijn dat ik altijd op dezelfde routine kan terugvallen. Ik voel me hier op mijn gemak en veilig.”

Voorwerker

Astrids ambitieuze collega Alexander zit momenteel in een voortraject om voorwerker te worden op de afdeling doosjes, vertelt hij niet zonder trots. Hij heeft altijd voor reguliere bazen gewerkt, stond onder meer in de keuken van een schip, deed productiewerk, schoonmaak. Van alles, gewoon. Tot het door onder meer fibromyalgie, doofheid aan één oor, chronische spierstijfheid en allerlei andere klachten niet meer ging. „Ik had nooit gedacht dat ik bij Westrom terecht zou komen”, klinkt het. „Mensen hebben daar toch een bepaald – negatief – beeld bij. Dat niet klopt, overigens. Hier werken mensen die vroeger een hoge baan bij de overheid hadden of voormalige ICT’ers.

Stempel

Zelf heb ik dankzij Westrom eindelijk geen stempel meer. Mijn collega’s en ik worden behandeld als mens.” Allereerst kijken ze bij Westrom naar wat medewerkers wél nog kunnen, schetst Alexander, die ondanks zijn vele aandoeningen vooral niet werkloos thuis wilde zitten. „Toen ik mijn eerste contract hier kreeg aangeboden, heb ik letterlijk staan janken. Eindelijk een bedrijf dat me wil. Het is voor mij zó belangrijk om een betaalde baan te hebben.”

‘Iemand gelooft in mij, dat geeft nieuwe levensenergie’

Met jobcoach Peter Hannen (links) kan Eric Janssen altijd sparren over zijn werk bij Waterschap Limburg.

Naam: Eric Janssen

Woonplaats: Thorn

Functie: medewerker waterschap

Het leven van Eric Janssen verandert in één klap op 24 september 2016. Met zijn mountainbike staat de eigenaar van een ICT-bedrijf op de top van de Mont Ventoux in Frankrijk. „Ik voelde me al slecht, maar ineens leek het net alsof mijn hoofd leegliep”, zegt hij. Het blijkt een herseninfarct. Lopen, praten, een geheugen dat niet meer fatsoenlijk werkt; Eric raakt die dag ontzettend veel kwijt.

Baby

„Voor mijn gevoel functioneerden mijn hersenen nog prima, maar ik zat ineens in het lichaam van een baby en kon niets meer. Maanden van revalidatie volgen. Eric moet alles opnieuw leren. Frustrerend. Dat is het soms nog steeds.

„Gelukkig is mijn familie er altijd voor me geweest”, zegt hij. „Broer Ron, mijn moeder van 83 die me drie jaar lang in huis heeft genomen.”

Als het weer wat beter gaat met Eric, wil hij al snel weer werken. „Je zoekt toch een weg naar buiten.” Hij stapt zelf op de leiding van Parc Maasresidence af, een luxe vakantiepark in zijn woonplaats Thorn. Daar mag hij in de groenvoorziening gaan werken, maar al snel wil hij méér. „Ik ben hbo/universitair geschoold en wist: ik kan meer aan dan dit.” Uiteindelijk heeft hij het complete vakantiepark in een aantal maanden tijd digitaal in kaart gebracht.

Jobcoach

Maar als hij op zoek gaat naar een nieuwe uitdaging, blijkt het lastig om een nieuwe baas te vinden. Inmiddels werkt Eric alweer vijf weken bij Waterschap Limburg. Dat is mogelijk dankzij de ondersteuning van jobcoach Peter Hannen van Westrom. „Ik mag bij het waterschap meehelpen om processen te verbeteren en werk met mijn collega’s aan allerlei mooie projecten. En als ik, zoals nu, te veel aan mijn hoofd heb, kan ik altijd sparren met Peter. Dat heb ik nodig, net als mijn betaalde baan en het vertrouwen dat nu weer in mij wordt gesteld. Iemand gelooft weer in mij. Dat geeft me nieuwe levensenergie.”